

Державна податкова служба України
Головне управління
ДПС у Черкаській області

Трудовий договір з нефіксованим робочим часом!

Статтею 21¹ Кодексу законів про працю в Україні, трудовий договір з нефіксованим робочим часом - це особливий вид трудового договору, умовами якого не встановлено конкретний час виконання роботи, обов'язок працівника виконувати яку виникає виключно у разі надання роботодавцем передбаченої цим трудовим договором роботи без гарантування того, що така робота буде надаватися постійно, але з дотриманням умов оплати праці, передбачених цією статтею.

Роботодавець самостійно визначає необхідність та час залучення працівника до роботи, обсяг роботи та в передбачений трудовим договором строк погоджує з працівником режим роботи та тривалість робочого часу, необхідного для виконання відповідної роботи. При цьому повинні дотримуватися вимоги законодавства щодо тривалості робочого часу та часу відпочинку.

Кількість трудових договорів з нефіксованим робочим часом у одного роботодавця не може перевищувати 10 відсотків загальної кількості трудових договорів, стороною яких є цей роботодавець.

Заробітна плата виплачується працівникові, який виконує роботу на підставі трудового договору з нефіксованим робочим часом, за фактично відпрацьований час.

Працівник, який відпрацював на умовах трудового договору з нефіксованим робочим часом понад 12 місяців, має право звертатися до роботодавця з вимогою укладення строкового або безстрокового трудового договору на умовах загальноновстановленого у роботодавця графіка роботи з відповідною оплатою праці.

Трудовий договір з нефіксованим робочим часом

Це особливий вид трудового договору, який має наступні особливості:

- конкретний час виконання працівником роботи не встановлюється;
- працівник виконує роботу виключно у разі її надання роботодавцем;
- роботодавець самостійно визначає необхідність та час залучення працівника до роботи;
- мінімальна тривалість робочого часу працівника протягом календарного місяця становить 32 години;
- у разі ненадання роботодавцем впродовж місяця роботи працівникові заробітна плата виплачується за 32 години робочого часу.

Кількість трудових договорів з нефіксованим робочим часом у одного роботодавця не може перевищувати 10 відсотків загальної кількості трудових договорів.

Трудовий договір з нефіксованим робочим часом укладається обов'язково у письмовій формі і в ньому обов'язково зазначається:

- спосіб та мінімальний строк повідомлення працівника про початок виконання роботи;
- спосіб та максимальний строк повідомлення працівника про готовність приступити до роботи або про відмову від її виконання;
- інтервали, під час яких від працівника можуть вимагати працювати (базові години та дні).

(Примірна форма ТДНЧ затверджена наказом Міністерства економіки України від 26.10.2022 № 4179).

Кількість базових робочих годин не може перевищувати 40 годин на тиждень, а кількість базових днів не може перевищувати 6 днів на тиждень.

Працівник має право відмовитися від виконання роботи, якщо роботодавець вимагає виконання роботи поза межами базових днів та годин або якщо йому було повідомлено про наявність роботи із порушенням строків, визначених трудовим договором.

Заробітна плата виплачується працівникові, який виконує роботу на підставі трудового договору з нефіксованим робочим часом, за фактично відпрацьований час (але не менше ніж за 32 години роботи).

При нарахуванні заробітної плати ставка єдиного внеску застосовується до визначеної бази нарахування незалежно від її розміру.

